

[Klm Behnke]

regeringen siger, at det er et kabinetsspørgsmål? Se, så ville de mange ord om, hvor forfærdeligt beslutningsforslag nr. B 52 er, få vægt. Men i stedet for siger man: Jamen vi bliver jo nødt til at advare lidt imod det, og så kommer lovforslaget til efteråret. Det var nøjagtig den samme glidebane, de Konservativt-Venstreledede regeringer kom ud på i forbindelse med forsvarsdebatterne, hvor man måtte igennem helt op til 23 nederlag på forsvarspolitiske dagsordener, før man tog konsekvensen i 1988 og udskrev valg på spørgsmålet.

Mit spørgsmål er derfor: Hvor mange gange skal disse partier, dette trekløver af partier, nu finde sammen? Ja, ifølge fru Marianne Jelveds pressemeddelelse i går aftes er det her ikke slutningen. Det er tværtimod starten på det, der nu skal ske i løbet af efteråret. Hvor mange gange vil regeringen lade dette trekløver af partier vedtage dette og hint på miljøområdet, energiområdet osv. osv., før man siger: Nu kan det være nok!

Efter min mening burde de mange kloge ord, der er sagt i pressemeddelelser og i de forskellige læserbreve, føre til den konsekvens, at man siger: Nu kan det være nok, nu må vi have spurgt den danske befolkning. For der er jo ingen tvivl om, hvad hr. Jensen og fru Pedersen og virksomhed Smidth mener om det her; de er i allerhøjeste grad enige med os, der er imod forslaget, og så kunne det jo være passende, at man gik ud og tog en folketingsvalgkamp på det spørgsmål.

Så vil jeg til sidst vende mig til spørgsmålet om, hvorvidt det overhovedet kan lade sig gøre at indføre en CO₂-afgift i EF-landene, for er mange af de undtagelsesbestemmelser, man fra forslagsstillernes side lægger op til at der skal være her i landet, overhovedet noget, man er enig i i de andre EF-lande? Er definitionen af begrebet biobrændsel ens i EF-landene? Næppe. Er man enig om, hvordan man udmåler CO₂-emissionen? Næppe. Osv., osv.

Uanset om det skete i EF-regi, ville det derfor være en absurditet at tro, at det bliver specielt godt for dansk erhvervsliv. Jeg vil gerne se en sammenligning mellem det, folk fra en privat dansk eller for den sags skyld en offentlig dansk målevirksomhed, der går ud og måler CO₂-emissionen i en dansk virksomhed, kommer til, og så måleresultater fra Portugal eller Sicilien. Det er en urimelighed over for dansk

erhvervsliv, at man gør det her, men det er lige så meget en urimelighed, at Venstres og De Konservatives ordførere ikke melder klarere ud, men siger, at bare det skete i EF-regi, så var det såmænd i orden.

Vi skal anbefale ændringsforslagene til forkastelse, og vi skal også anbefale forslaget til forkastelse, og vi vil gøre nøjagtig det samme hen over sommeren, og når vi mødes til efteråret. Så må vi jo håbe, at man i Energiministeriet har fundet ud af, at det her overhovedet ikke kan lade sig gøre, og i givet fald vil afvise at gennemføre en sådan lovgivning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg ved godt, at der ikke stilles formkrav til beslutningsforslag her i Tinget, men det må alligevel være sådan, at forslagsstillerne har overvejet, at dette beslutningsforslag på et tidspunkt skal føre til et lovforslag, og derfor vil jeg spørge forslagsstillerne, om de i den forbindelse har overvejet ændringsforslagets relation til grundlovens § 73, der taler om ejendomsrettens ukrænkelighed.

§ 73 indebærer, at skatter og afgifter skal være generelle; de skal pålægges ud fra almene, saglige kriterier. Ændringsforslaget, som vi diskuterer her, taler om et særligt stort energiforbrug, om passende energibesparende foranstaltninger. Mener forslagsstillerne, at man med dette ændringsforslag kan tale om, at den afgift, vi diskuterer, er generel og alment saglig?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er et svar til hr. Kim Behnke, hvor jeg først og fremmest vil sige tak, fordi hr. Kim Behnke har været opmærksom på, at vi har været ret aktive med læserbrevene fra Det Konservative Folkepartis side; det synes vi også selv vi er kommet meget godt igennem med.

Dernæst dette med kabinetsspørgsmålet. Dertil kan jeg sige, at det har vi i vort parti andre til at tage stilling til; det skal jeg gå uden om.

Men med hensyn til spørgsmålet om, hvorfor det skal være EF-lovgivning, så er det jo klart. I et EF, hvor eksempelvis Sverige og Norge også er medlemmer, er der ikke så mange alternati-